

کارگران و زحمتکشان ایران، به پیش!

بار دیگر جنبش نان و آزادی به پا خواسته است. هزاران کارگر و توده ی مردم به جان آمده از وضعیت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی به خیابان ها آمده اند تا برای تحقق نان و آزادی مبارزه کنند. رژیم اسلامی سرمایه داری همانطور که پیش بینی میشد راه حلی جز سرکوب ندارد. بخش زیادی از توده ها دیگر حاضر نیستند مثل گذشته زندگی کنند و حاکمان نیز مانند سابق قادر به اداره امور نیستند. دوران آرامش و ثبات جمهوری اسلامی به سر رسیده و جدال بین توده ها و حاکمان وارد مرحله ای جدید شده است.

تظاهرات چند هزار نفری در اقسا نقاط ایران در اعتراض به وضعیت اقتصادی و به طور کلی علیه جمهوری اسلامی جریان دارد و تا کنون بیش از بیست نفر کشته و چند صد نفر دستگیر شده اند. از ابتدای شروع اعتراضات مردم، جمهوری اسلامی با تمام جناح ها مورد تنفر و اعتراض هستند. دستمزدهای چند مرتبه زیر خط فقر، فساد شدید اقتصادی و اجتماعی حکومت، مال باختگان، دستمزدهای معوقه، بیکاری و گرانی از جمله ی عوامل اصلی اقتصادی جنبش توده ای اخیر است که حدودا از شش ماه پیش دست به اعتصابات و اعتراضات پراکنده اما قابل توجهی زدند و اکنون شعله ور شده است. جنبش به میدان آمده بلافاصله رنگ و بوی سیاسی به خود گرفت و آگاهانه می داند عامل تمام مشکلات جمهوری اسلامی است.

تظاهرات علیه رژیم بسیار مهم است و هنوز ظرفیت آن را دارد که هر چه بیشتر گسترش یابد و توده های بیشتری را جذب کند و توازن قوا را تا حدودی به نفع مردم تغییر دهد. اعتراضات اگر به چند صد هزار و چند میلیون نفر برسند نیرویی مهار نشدنی خواهند بود. اما کارگران و زحمتکشان باید بدانند که صرفا با تظاهرات نمی توان رژیم جمهوری اسلامی را سرنگون کرد. تنها در شرایطی که اعتصابات کارگری به راه بیفتد رژیم را فلج و در آستانه سرنگونی قرار خواهد داد. باید در متن اوضاع سیاسی کنونی تلاش کرد تا اعتصابات کارگری به راه بیفتند. هیچ اعتصاب و تجمع کارگری با هر مطالبه اقتصادی نه تنها کم ارزش نیست بلکه در شرایط کنونی صد چندان اهمیت دارد. اعتصابات سراسری کارگران توازن قوا را چنان تغییر خواهد داد که رژیم کاملا در موضع ضعف قرار خواهد گرفت و سرنگونی ممکن خواهد شد.

در شرایط کنونی ایجاد شوراهای کارگری، تشکل های کارگری و توده ای هر چه بیشتر می تواند در دستور کار قرار بگیرند. این موضوعی حیاتی است چرا که با تحقق آن تنها ممکن است آلترناتیو انقلابی در مقابل آلترناتیو های اپوزوسیون سرمایه داری پیروز گردد. تنها با وجود شوراهای کارگری و تشکل های کارگری و مردمی، کارگران و مردم قادرند صف مستقل خود را ایجاد و سرنوشت سیاسی خود را رقم بزنند.

مبارزه طبقاتی در ایران وارد مرحله ای جدید شده است که به هر شکل ممکن تقویت آن و کمک به پیشروی آن در سرنوشت این جنبش موثر است. رژیم جمهوری اسلامی هر چند دستگاه سرکوب عریض و طویلی دارد اما بیش از پیش تضعیف شده و سرکوب ها تاثیر کمتری دارد. برای رهایی از سیطره ی جمهوری اسلامی و در نهایت سرمایه داری به سوی دنیای نوین عاری از فقر و استثمار و همراه با آزادی، به پیش!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم!

کمیته اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری

دی ماه ۱۳۹۶ - ژانویه ۲۰۱۸